

იოელის წიგნი და ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი ოცდათვრამეტი

Jeff Pippenger
2026-01-30

ნომერი ოცდათვრამეტი

ზეციური პურის გამოცდა იყო მოწაფეობის ომეგა-გამოცდა იესოს დღეებში, და იგი ასევე იყო ომეგა იმ მანანის გამოცდასთან მიმართებით, რომელიც წარმოდგენილია ძველი ისრაელის აღთქმის ისტორიის ალფაში. დასაწყისი იყო მანანა; დასასრული იყო ზეციური პური. ომეგა მუდამ უდიდესია, ამიტომ მოწაფეთა ყველაზე დიდი განდგომა კაპერნაუმს აღნიშნავს ქრისტეს ისტორიისა და მოწაფეობის გამოცდის ომეგად.

მაშინ იესომ უთხრა თავის მოწაფეებს: თუ ვინმეს სურს მომყვეს მე, უარყოს თავისი თავი, აილოს თავისი ჯვარი და გამომყვეს. რადგან ვისაც სურს თავისი სიცოცხლის შენარჩუნება, იგი დაჰკარგავს მას; ხოლო ვინც ჩემს გამო დაჰკარგავს თავის სიცოცხლეს, იგი ჰპოვებს მას. რადგან რა სარგებელი ექნება კაცს, თუ მთელ ქვეყანას შეიძენს, ხოლო თავის სულს დაჰკარგავს? ან რას მისცემს კაცი თავისი სულის სანაცვლოდ? რადგან კაცის ძე მოვა თავისი მამის დიდებით, თავის ანგელოზებთან ერთად; და მაშინ მიუზღავს თითოეულს მისი საქმეებისამებრ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: აქ მდგომთაგან ზოგი არის ისეთი, ვინც სიკვდილს არ იგემებს, ვიდრე იხილავდეს კაცის ძეს, მომავალს თავის სასუფეველში. მათე 16:24–28.

კაპერნაუმი არის ომეგას გამოცდა. კაპერნაუმში მომხდარი გამოცდა არის ზეთის გამოცდა ათი ქალწულის იგავში; ეს იწყება შუალდამის დაღადისას და იწყებს პერიოდს, რომელიც მოიცავს იმ დროს, როდესაც უგუნური ქალწულები აცნობიერებენ, რომ ზეთი არა აქვთ. შემდეგ ისინი იწყებენ პანიკას, როცა უახლოვდებიან კვირის კანონის დახურულ კარს, როგორც ეს წარმოდგენილია კაპერნაუმის კრიზისში იოანეს 6:66-ში. წინასწარმეტყველურად ისინი „შერცხვენილნი“ არიან.

აჰა, მოვა დღეები, ამბობს უფალი ღმერთი, როცა შიმშილს მოვავლენ ქვეყანაზე, არა პურის შიმშილს და არა წყურვილს წყლისას, არამედ უფლის სიტყვების მოსმენისას; და ივლიან ზღვიდან ზღვამდე და ჩრდილოეთიდან აღმოსავლეთამდეც ირბენენ აქეთ-იქით, რათა ეძიონ უფლის სიტყვა, და ვერ ჰპოვებენ მას. იმ დღეს მშვენიერი ქალწულები და ჭაბუკები წყურვილისაგან დაუძლურდებიან. ისინი, რომელნიც სამარიის ცოდვას ეფიცებიან და ამბობენ: ცოცხალია შენი ღმერთი, დანო! და: ცოცხალია ბეერშებას წესი! — ისინიც დაეცემიან და მეტად აღარ აღდგებიან. ამოსი 8:11–14.

კაპერნაუმში გამოვლენილი ომეგა გამოცდა წარმოადგენს იმ ომეგა გამოცდის ტიპს, რომელიც მოჰყვება 2024 წლის საფუძვლიან გამოცდას. ომეგა გამოცდა არის ის ადგილი, სადაც სასძლო იბეჭდება კვირადღის კანონის ამოქმედებამდე. ეს არის ის

მომენტი, როდესაც განყოფილება სამუდამოდ საბოლოოდ მყარდება, რადგან, როცა იგი განიწმინდება, უცხონი (წარმართნი) იერუსალიმში აღარასოდეს, უკუნისამდე, აღარ გაივლიან.

უფალიც იღრიალებს სიონიდან და აღმოთქვამს თავის ხმას იერუსალიმიდან; და შეიძვრებიან ცანი და მიწა; ხოლო უფალი იქნება თავისი ხალხის სასოება და ისრაელის ძეგლი. მაშინ შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი, თქვენი ღმერთი, დამკვიდრებული სიონში, ჩემს წმიდა მთაზე; მაშინ იქნება იერუსალიმი წმიდა, და უცხონი აღარასოდეს გაივლიან მასში.

და იქნება იმ დღეს, რომ მთებიდან გადმოიღვრება ახალი ღვინო, და ბორცვებიდან იდინებს რძე, და იუდას ყველა მდინარე წყლებით იდინებს, და წყარო გამოვა უფლის სახლიდან და მორწყავს შიტიმის ველს.

ეგვიპტე გაპარტახდება, და ედომი უკაცრიელ უდაბნოდ იქცევა იუდას ძეგლი მიმართ ჩადენილი ძალადობის გამო, რადგან მათ მათსავე მიწაზე უდანაშაულო სისხლი დაღვარეს. ხოლო იუდა უკუნისამდე დამკვიდრდება და იერუსალიმი — თაობიდან თაობამდე. რადგან გავწმედ მათ სისხლს, რომელიც ჯერ არ განმიწმენდია; ვინაიდან უფალი სიონში მკვიდრობს. იოველი 3:16–21.

იერუსალიმი ცოდვისგან იწმინდება საგამომძიებლო სამსჯავროს საბოლოო მოძრაობებში, რაც ზაქარიას მესამე თავში იქ არის ნაჩვენები, სადაც იესოს ეძლევა თეთრი სელის ფილადელფიური სამოსელი, რათა შეცვალოს ბინძური ლაოდისკიური სამოსელი. „მაშინ იერუსალიმი წმიდა იქნება და უცხონი მეტად აღარ გაივლიან მასში“, რადგან ხორბალი ღვარძლისგან გამოყოფილია და შეკრებილია, როგორც პირველნაყოფის შესაწირავი. ეს ხდება ომეგას გამოცდაში, და ეს ხდება მაშინ, როდესაც ზეცის სარკმლები იღება, და იესო საგანძურის კოლოფში ჩაყრის ძვირფასეულობას და ეუბნება ქვეყნიერებას: „მოდიტ და იხილეთ“. „მოდიტ და იხილეთ“ ჩემი სასუფევლის დროშა-ნიშანი, ჩემი სასძლო, ჩემი ლევიანთა შესაწირავი, როგორც ძველ დღეებში. „მოდიტ და იხილეთ“ ჩემი ტაძარი, ჩემი ძვირფასეულობით სავსე კოლოფი — თითოეული გამზადებული, როგორც დიდების სასუფევლის გვირგვინის ნაწილი.

2024 წლის საფუძველმდებარე ალფა-გამოცდა მიჰყავს ტაძრის ომეგა-გამოცდამდე. ომეგა-გამოცდა ხდება მაშინ, როცა ზეცის სარკმლები გაიხსნება, რაც არის ის დრო, როდესაც სასძლო თავს განამზადებს. უგუნური ქალწულები და მათი ცრუ „მშვიდობა და უსაფრთხოება“-ს გვიანი წვიმის უწყება ღია სარკმლებიდან ქარის მიერ გამოიფანტებიან, რადგან ამ ისტორიის უწყება აღმოსავლეთის ქარის უწყებაა. ეს უწყება არის ესაიას მძვინვარე ქარი, რომელიც შეჩერებულია აღმოსავლეთის ქარის დღეს; ეს არის იოანეს ოთხი ქარი, რომლებიც შეზღუდულნი არიან ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს.

„ანგელოზებს უკავიათ ოთხი ქარი, წარმოდგენილი როგორც გააფთრებული ცხენი, რომელიც ცდილობს თავი დაიხსნას და გადაუქროლოს მთელი დედამიწის პირს, თავის კვალზე მოაქვს განადგურება და სიკვდილი.

„ნუთუ დავიძინებთ თვით მარადიული სამყაროს ზღვარზე? ნუთუ ვიქნებით უგრძნობნი, გულცივნი და მკვდარნი? ოჰ, ნეტავ ჩვენს ეკლესიებში გვქონდეს ღვთის სული და სუნთქვა, შთაბერილი მის ხალხში, რათა ისინი დადგნენ თავიანთ ფეხზე და იცოცხლონ.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 217.

ვინც ისლამის აღმოსავლეთის ქარის იმ ცნობას უარყოფენ, ქარის მიერ ფანჯრიდან გადაიგდებიან — სწორედ იმ სიმბოლოთი, რომელიც მათ ამბოხებას აღნიშნავს. ცდომილების ნაგავი სამუდამოდ მიეკრობა იმ უგუნურ კლასს, რომელთაც ზეთი არა აქვთ. ეფრემი კვლავ შეერთებულია თავის კერპებთან. მათ უარყვეს დაბეჭდვის დროის ცოდნის ზრდა და მისი კავშირი მესამე ვაის ისლამთან. ღმერთი მათი ყალბი გვიანი წვიმის უწყების დიდებას „სირცხვილად“ გადააქცევს.

ჩემი ხალხი იღუპება ცოდნის უქონლობის გამო; რადგან შენ უარყავი ცოდნა, მეც უარგყოფ, რათა აღარ იყო ჩემთვის მღვდელი; რაკი დაივიწყე შენი ღვთის რჯული, მეც დავივიწყებ შენს შვილებს.

როგორც ისინი გამრავლდნენ, ისე შესცოდეს ჩემს წინააღმდეგ; ამიტომ მათ დიდებას სირცხვილად ვაქცევ. ჩემი ხალხის ცოდვას ჰამენ და თავიანთ გულს მათ ურჯულოებაზე ამყარებენ. და იქნება: როგორც ხალხი, ისე მღვდელი; და დავსჯი მათ მათი გზებისათვის და მივაგებ მათ მათი საქმეებისამებრ. რადგან შეჰამენ და არ ეყოფათ; იმრუშებენ და არ გამრავლდებიან, რადგან შეწყვიტეს უფლისადმი ყურადღების მიქცევა. სიძვა, ღვინო და ახალი ღვინო გულს ართმევს. ჩემი ხალხი რჩევას თავის კერპებს სთხოვს, და მისი კვერთხი აუწყებს მას; რადგან სიძვის სულმა აცდუნა ისინი, და თავიანთი ღმერთისგან განდგომილნი იმრუშეს. მსხვერპლს სწირავენ მთების მწვერვალებზე და საკმეველს აკმევენ ბორცვებზე, მუხების, ვერხვებისა და თელების ქვეშ, რადგან მათი ჩრდილი კარგია; ამიტომ თქვენი ასულები იმრუშებენ და თქვენი რძლები მრუშობენ. არ დავსჯი თქვენს ასულებს, როცა იმრუშებენ, არც თქვენს რძლებს, როცა მრუშობენ; რადგან თავადვე განეყოფიან მემკვებთან და მრუშ ქალებთან ერთად სწირავენ მსხვერპლს; ამიტომ ხალხი, რომელსაც გონება არ აქვს, დაეცემა.

თუმც შენ, ისრაელო, მემკვებ, იუდა მაინც ნუ შესცოდავს; ნუ მიხვალთ გილგალში და ნუ ახვალთ ბეთავენში, და ნუ დაიფიცებთ: „ცოცხალია უფალი“. რადგან ისრაელი უკანდახეული ფურივით უკუიქცა; ახლა უფალი მათ გამოკვებავს, როგორც კრავს ვრცელ ადგილას.

ეფრემი კერპებს არის შეჭიდებული; მიატოვე იგი.

მათი სასმელი დამჟავდა; განუწყვეტლივ მემკვებდნენ; მის მთავართ უყვართ სირცხვილით: „მოეცით“. ქარმა შეიკრა იგი თავის ფრთებში, და შერცხვებიან თავიანთი მსხვერპლების გამო. ოსია 4:6–19.

ნაგავი, რომელიც მოიცვილება, არის როგორც უგუნური ქალწულები, ისე მათი მცდარი მოძღვრებანი, რომელთაც ისინი შეუერთდნენ. ჩვენ ის ვართ, რასაც ვჰამთ, და მათ აღმოსავლეთის ქარის უწყება უარყვეს; მის ნაცვლად სიცრუე აირჩიეს, რომელსაც მის კვალდაკვალ ძლიერი ცთომილება მოაქვს, და შეერთებულნი გახდნენ თავიანთ ყალბ

„მშვიდობა და უსაფრთხოება“-ს გვიანი წვიმის უწყებასთან. იოელის ახალი ღვინო მოიკვეთა მათი ბაგეთაგან, სწორედ იქ, სადაც იერემია ღვთის ბაგედ ხდებოდა.

„ჭეშმარიტების უარყოფით ადამიანები უარყოფენ მის ავტორს. ღვთის რჯულის გათელვით ისინი უარყოფენ რჯულისმდებლის უფლებამოსილებას. ისევე ადვილია ცრუ მოძღვრებებისა და თეორიებისგან კერპის შექმნა, როგორც ხისგან ან ქვისგან კერპის გამოთლა. ღვთის თვისებების დამახინჯებული წარმოდგენით სატანა ადამიანებს მის შესახებ ყალბ წარმოდგენას უყალიბებს. მრავლისათვის იეჰოვას ადგილას ფილოსოფიური კერპია აღმართული; ხოლო ცოცხალ ღმერთს, როგორც იგი გამოცხადებულია თავის სიტყვაში, ქრისტეში და ქმნილების საქმეებში, მხოლოდ მცირედნი სცემენ თაყვანს. ათასობით ადამიანი ბუნებას აღმერთებს, მაშინ როცა ბუნების ღმერთს უარყოფს. თუმცა სხვა სახით, კერპთაყვანისმცემლობა დღეს ქრისტიანულ სამყაროშიც ისევე ნამდვილად არსებობს, როგორც არსებობდა ძველ ისრაელში ელიას დღეებში. მრავალი ვითომ ბრძენი კაცის, ფილოსოფოსის, პოეტის, პოლიტიკოსის, ჟურნალისტის ღმერთი — დახვეწილი, მოდური წრეების, მრავალი კოლეჯისა და უნივერსიტეტის, თუნდაც ზოგიერთი სასულიერო დაწესებულების ღმერთი — ფინიკიის მზისღმერთ ბაალზე ოდნავ უკეთესია.“ The Great Controversy, 583.

მილერის სიზმარში ნამდვილისა და ცრუს განცალკევებისას ქარი ცრუ ქალწულებს გარეთ იტაცებს, ხოლო უფალი თავისი სასძლოს ბეჭედს ადებს ღია სარკმლის ომეგა შინაგანი გამოცდის დროს.

აჰა, მე ვგზავნი ჩემს მაცნეს, და იგი გზას მოამზადებს ჩემს წინაშე; და უფალი, რომელსაც ეძებთ, უეცრად მოვა თავის ტაძარში, აღთქმის მაცნე, რომელიც გასურთ; აჰა, იგი მოვა, ამბობს ცაბაოთ უფალი. მაგრამ ვინ დაითმენს მისი მოსვლის დღეს? და ვინ დადგება, როცა იგი გამოჩნდება? რადგან იგი არის როგორც გამომდნობელის ცეცხლი და როგორც მრეცხავთა საპონი. და დაჯდება იგი როგორც ვერცხლის გამომდნობელი და განწმედელი; და განწმედს ლევის ძეთ, და გამოახურვებს მათ როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა სიმართლით შესწირონ უფალს შესაწირავი. მაშინ სასურველი იქნება უფლისათვის იუდასა და იერუსალიმის შესაწირავი, როგორც ძველ დღეებში და როგორც წარსულ წლებში. მალაქია 3:1–4.

ლევის ძენი არიან იმ ლევიათა ძენი, რომელნიც ერთგულნი იყვნენ აარონის მხეცის ხატის გამოცდის დროს, და შემდეგ კვლავ იეროზოამის მხეცის ხატის გამოცდის დროს. ისინი არიან ისინი, ვინც მხეცის ხატის გამოცდას გადიან — გამოცდას, რომლის მიხედვითაც მათი მარადიული ხვედრი განისაზღვრება, და იმ გამოცდას, რომელიც მათ უნდა გაიარონ — ვიდრე ჩვენ აღვბეჭდილნი ვიქნებით.

„უფალმა მკაფიოდ მიჩვენა, რომ მხეცის ხატება ჩამოყალიბდება გამოცდის ვადის დახურვამდე; რადგან ეს უნდა იყოს ღვთის ხალხისთვის დიდი გამოცდა, რომლის მეშვეობითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება.

„ეს არის ის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხს უნდა ჰქონდეს, ვიდრე დაიბეჭდებოდეს. ყველა, ვინც ღვთისადმი ერთგულება დაამტკიცა მისი რჯულის

დაცვით და ყალბი შაბათის მიღებაზე უარის თქმით, დადგება უფალი ღმერთი იეჰოვას დროშის ქვეშ და მიიღებს ცოცხალი ღვთის ბეჭედს. ხოლო ისინი, ვინც ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას დათმობენ და კვირადღის შაბათს მიიღებენ, მიიღებენ მხეცის ნიშანს“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

მხეცის ხატის გამოცდა არის ის გამოცდა, რომელიც კვირადღის კანონში მხეცის ნიშნის გამოცდას წინ უძღვის, და ის უნდა გადაილახოს მადლის კარის დახურვამდე.

ეს არის განსაცდელი, რომელიც წმენდს მართალთ და აგრეთვე განაცალკევებს მართალთ უსამართლოთაგან. ეს არის ის განსაცდელი, რომელშიც დანიელი, შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო გარეგნულად უფრო მშვენიერებად და უფრო ჯანმრავლებად აღმოჩნდნენ, ვიდრე ისინი, ვინც ბაბილონურ საზრდოს ჭამდნენ. ერთ ჯგუფს ზეცის პური ექამა, ხოლო მეორეს — ბაბილონის პური. ეს არის პურის გამოცდა კაპერნაუმის სინაგოგაში.

გარეგნულად, გამოცდის დრო, რომელშიც ახლა ვიმყოფებით, არის მხეცის ხატის გამოცდა — ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანება შეერთებულ შტატებში. პარალელური შინაგანი გამოცდის დრო გამოავლენს ქალწულთა ერთ კლასს, რომლებიც ავლენენ კაცობრიობის ხატს, და ქალწულთა მეორე კლასს, რომლებიც ავლენენ ღვთაებრიობის ხატს, ადამიანურობასთან შეერთებულს. მას შემდეგ, რაც მალაქია ლევიათა განწმენდასა და გაწმენდას მიუთითებს, ღმერთი გამოცდას სთავაზობს.

და მე მოგიახლოვდებით სამსჯავროდ; და ვიქნები სწრაფი მოწმე ჯადოქართა წინააღმდეგ, და მრუშთა წინააღმდეგ, და ცრუმფიცავთა წინააღმდეგ, და მათ წინააღმდეგ, რომელნიც ქირის მუშაკს ხელფასში ავიწროებენ, ქვრივსა და ობოლს, და უცხოელს მის სამართლიან უფლებას არიდებენ, და არ ეშინიათ ჩემი, ამბობს ცაბათო უფალი.

ვინაიდან მე ვარ უფალი და არ ვიცვლები; ამიტომ თქვენ, იაკობის ძენო, არ განილევით. მალაქია 3:5, 6.

პირველი გამოცდაა ღვთის შიში, ხოლო იმ ჯგუფს, რომელმაც ვერ გაუძლო აღთქმის მაცნის გამოცდას, შემდეგ მიმართავენ ხუთი დაგმობით — თითოეულით ერთ-ერთი უგუნური ქალწულისათვის, რაც შეესაბამება მდგომარეობას: საცოდავი, საბრალო, ღარიბი, ბრმა, შიშველი; ხუთი წინასწარმეტყველური თვისება ხუთი უგუნური ქალწულისათვის, რომლებიც შეჯამებულია ფრაზაში: „და ჩემი არ ეშინიათ.“ ესენი არიან ისინი, რომლებმაც ვერ ჩააბარეს საფუძვლიანი პირველი ალფა-გამოცდა. მათ ვერ ჩააბარეს, რადგან ვერ გაიგეს, რომ ღმერთი არასოდეს იცვლება. ესენი არიან ისინი, რომლებმაც ვერ ჩააბარეს 2024 წლის საფუძვლიანი გარეგანი ალფა-გამოცდა.

„წარსულის ისტორიიდან არის განსასწავლი გაკვეთილები; და ყურადღება მათზე არის მიმართული, რათა ყველამ გაიგოს, რომ ღმერთი ახლაც იმავე გზებით მოქმედებს, როგორც ყოველთვის მოქმედებდა. მისი ხელი ახლაც ჩანს მის საქმეში და ერებს შორის, ზუსტად ისევე, როგორც ყოველთვის ჩანდა მას შემდეგ, რაც სახარება პირველად ედემში ადამს ეუწყა.

„არსებობს პერიოდები, რომლებიც გარდამტეხ მომენტებს წარმოადგენს ერებისა და ეკლესიის ისტორიაში. ღვთის განგებულებით, როცა ეს სხვადასხვა კრიზისი დგება, იმ დროისათვის ნათელი მოცემულია. თუ იგი მიღებულია, სულიერი წინსვლა ხდება; თუ იგი უარყოფილია, ამას სულიერი დაქვეითება და რწმენისმიერ კატასტროფა მოჰყვება. უფალმა თავის სიტყვაში გააცხადა სახარების წინმსწრაფი საქმე, როგორც იგი წარსულში სრულდებოდა და მომავალშიც შესრულდება, თვით საბოლოო დაპირისპირებამდე, როცა სატანური ძალები თავიანთ უკანასკნელ საოცარ მოძრაობას განახორციელებენ.“ Bible Echo, August 26, 1895.

ლაოდიკიელნი ვერ ხედავენ, რომ კაცთა მიმართ ღვთის მოქმედება მუდამ ერთი და იგივეა. თუ ნათელი, ანუ ზეთი, მიიღება, კურთხევაა; თუ არა, სარწმუნოების დაღუპვაა.

„წარსულ საუკუნეებში ცათა უფალმა ღმერთმა თავისი საიდუმლოებანი თავის წინასწარმეტყველებს გაუმჟღავნა. აწმყო და მომავალი მისთვის ერთნაირად ნათელია. ღვთის ხმა საუკუნეებს გასდევს და ადამიანს ამცნობს, რა უნდა აღსრულდეს. მეფენი და მთავარნი თავიანთ ადგილს იკავებენ მათთვის დადგენილ ჟამს. მათ ჰგონიათ, რომ თავიანთ განზრახვებს ახორციელებენ, მაგრამ სინამდვილეში ისინი აღასრულებენ სიტყვას, რომელიც ღმერთმა წარმოთქვა.

„პავლე აცხადებს, რომ წარსულში ღმერთის კაცობრიობასთან მოპყრობის ჩანაწერები „დაწერილია ჩვენს შესაგონებლად, რომლებზედაც წუთისოფლის აღსასრული მოვიდა.“ დანიელის ისტორია მოცემულია ჩვენთვის ჩვენს შესაგონებლად. „უფლის საიდუმლო მის მოშიშებთან არის.“ დანიელის ღმერთი კვლავ ცოცხლობს და მეფობს. მას არ დაუხურავს ზეცა თავისი ხალხისთვის. როგორც იუდეველთა საუკუნეში, ასევე ამ საუკუნეშიც, ღმერთი თავის საიდუმლოებებს უცხადებს თავის მსახურებს, წინასწარმეტყველებს.

მოციქული პეტრე ამბობს: „და გვაქვს ჩვენ წინასწარმეტყველების უფრო მტკიცე სიტყვა, რომელსაც კარგად იქმთ, თუ ყურადღებას მიაქცევთ, როგორც ზნელ ადგილას მანათობელ ნათელს, ვიდრე დღე განთიადდებოდეს და ცისკრის ვარსკვლავი თქვენს გულებში ამოვიდოდეს; ეს პირველად იცოდეთ, რომ წერილის არც ერთი წინასწარმეტყველება არ არის საკუთარი ახსნის საგანი. რადგან წინასწარმეტყველება ოდესღაც არ მოსულა კაცის ნებით, არამედ ღვთის წმიდა კაცები ლაპარაკობდნენ, როგორც სულიწმიდის მიერ იცვნენ ამოძრავებულნი.“

ურწმუნონი და უღმერთონი ვერ არჩევენ დროის ნიშნების მნიშვნელობას, რომელიც წინასწარმეტყველურ სიტყვაშია ნაწინასწარმეტყველები. უმეცრებით მათ შეიძლება უარი თქვან ღვთივმთაგონებული ჩანაწერის მიღებაზე. მაგრამ როდესაც ქრისტიანებად აღმსარებელნი დაცინვით ლაპარაკობენ იმ გზებსა და საშუალებებზე, რომელთაც დიდი „მე ვარ“ იყენებს თავისი განზრახვების გასაცხადებლად, ისინი ცხადყოფენ, რომ უმეცარნი არიან როგორც წმინდა წერილისა, ისე ღვთის ძალისა. შემოქმედმა ზუსტად იცის, ადამიანურ ბუნებაში რომელ ელემენტებთან აქვს საქმე. მან იცის, რა საშუალებები უნდა გამოიყენოს სასურველი შედეგების მისაღებად.

„ადამიანის სიტყვა მარცხდება. ვინც ადამიანთა მტკიცებებს თავის დასაყრდნობად აქცევს, საფუძვლიანად შეიძლება ძრწოდეს; რადგან ოდესმე იგი ხომალდჩამსხვრეულ გემს დაემსგავსება. ღვთის სიტყვა შეუმცდარია და უკუნისამდე მტკიცედ რჩება. ქრისტე აცხადებს: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვიდრე ცა და მიწა არ გადაივლის, არც ერთი იოტა და არც ერთი წერტილი არ გადავა რჯულიდან, ვიდრე ყოველივე არ აღსრულდება.“ ღვთის სიტყვა იარსებებს მარადისობის განუწყვეტელ საუკუნეთა განმავლობაში.“ Youth Instructor, December 1, 1903.

ღმერთი არასოდეს იცვლება და იგი მოქმედებს იმავე გზებით, როგორც ყოველთვის მოქმედებდა.

„ღვთის საქმე დედამიწაზე, საუკუნიდან საუკუნემდე, თვალსაჩინო მსგავსებას ავლენს ყოველ დიდ რეფორმაციასა თუ რელიგიურ მოძრაობაში. ღვთის ადამიანებთან მოპყრობის პრინციპები მარად ერთნაირია. აწმყოს მნიშვნელოვან მოძრაობებს თავიანთი პარალელები წარსულის მოვლენებში მოეპოვება, ხოლო წინა საუკუნეების ეკლესიის გამოცდილება ჩვენი დროისთვის უდიდესი ღირებულების გაკვეთილებს შეიცავს.“ The Great Controversy, 343.

მალაქიას მესამე თავის პირველი ოთხი მუხლი განსაზღვრავს მაცნეს, რომელიც ამზადებს გზას აღთქმის მაცნისთვის, აგრეთვე ლევიათა განწმენდასა და გასუფთავებას. შემდეგ უფალი ლაოდიკეას გამოაცხადებს სამსჯავროს, მიუთითებს, რომ მათ არ ეშინიათ ღმერთისა, რაც ნიშნავს, რომ მათ ვერ ჩააბარეს მესამე ანგელოზის საფუძველმდებელი ალფა-საცდელი. მათი უშიშრობა წარმოადგენს ცოდნის განზრახ უარყოფას, ხოლო იმ ცოდნის კონტექსტი, რომელსაც ისინი უარყოფენ, არის გზის მომზადებული მაცნის ისტორიისა და მის შემდგომ მომავალი ღვთაებრივი მაცნის მიღება. ყველა წინასწარმეტყველი მიუთითებს უკანასკნელ დღეებზე, და არ იარსებებდა რაიმე მიზეზი ყალბი რეფორმატორული მოძრაობის აღსანიშნავად, რომ არ არსებობდეს ჭეშმარიტი.

„მაგრამ სატანა უქმად არ ყოფილა. ახლა მან სცადა ის, რაც ყოველ სხვა რეფორმატორულ მოძრაობაშიც უცდია,—ხალხის მოტყუება და დაღუპვა იმით, რომ ჭეშმარიტი საქმის ნაცვლად ყალბი შეასაღოს მათ. როგორც ქრისტიანული ეკლესიის პირველ საუკუნეში იყვნენ ცრუმესიები, ისე მეთექვსმეტე საუკუნეშიც აღდგნენ ცრუწინასწარმეტყველნი.“ დიადი ბრძოლა, 186.

მალაქიას მესამე თავის პირველი ექვსი მუხლის კონტექსტი არის ას ორმოცდაოთხი ათასის რეფორმატორული მოძრაობის ლევიათა განწმენდა და გასუფთავება. ამერიკისთვის მომავალში იქნება ან სწორედ ეს მოძრაობა, ან მრავალი ყალბიდან ერთ-ერთი. შემდეგ მალაქია აცხადებს:

თქვენი მამების დღეებიდანვე განუდევით ჩემს წესებს და არ დაგიცავთ ისინი. მოიქეცით ჩემკენ, და მე მოვიქცევი თქვენკენ, ამბობს ცაბათ უფალი. მალაქია 3:7.

ოთხი თაობის განმავლობაში განვითარებული ამბოხება იოელის წიგნის შესავალი და ფონი არის, ხოლო მალაქია აქ ამავე პროგრესულ ამბოხებას აღნიშნავს, როცა ამბობს:

„თქვენი მამების დღეთაგანვე გადაუხვიეთ“. 1863 წლიდან, პირველი თაობის ამბოხების მამათა დღეებიდან, ისინი სულ უფრო და უფრო შორდებოდნენ ღმერთს. მათი უწყვეტი ცოდვის წინააღმდეგ გამოთქმული განაჩენი შერბილებულია ლაოდიკიური მოწოდებით, რომელიც მწუხარე ტონით აღუთქვამს, რომ თუ მხოლოდ დაბრუნდებოდნენ, ღმერთიც დაუბრუნდებოდა მათ.

მაგრამ თქვენ თქვით: რაში დავბრუნდეთ? განა შეიძლება, კაცმა ღმერთი გამარცვოს? ხოლო თქვენ მე გამძარცვეთ. მაგრამ თქვენ ამბობთ: რაში გაგძარცვეთ? მეათედებსა და შესაწირავებში. წყევლით ხართ დაწყევლილნი, რადგან მე გამძარცვეთ, თქვენ, მთელმა ამ ერმა.

მოიტანეთ მთელი მეათედები საგანძურში, რათა იყოს საზრდო ჩემს სახლში, და ახლა ამით გამომცადეთ, ამბობს ცაბაოთ უფალი, თუ არ გაგიღოთ ცის სარკმლები და არ გადმოგიღვართ კურთხევა ისე, რომ აღარ იყოს ადგილი მის მისაღებად.

და მე დავუქადაგებ მჭამელს თქვენთვის, და იგი აღარ გაანადგურებს თქვენი მიწის ნაყოფს; არც თქვენი ვაზი დაყრის თავის ნაყოფს დროზე უწინ მინდორში, ამბობს ცაბაოთ უფალი. და ყველა ერი ნეტარს გიწოდებთ თქვენ, რადგან სასურველი ქვეყანა იქნებით, ამბობს ცაბაოთ უფალი. მალაქია 3:5–12.

2024 წლის ალფა-საფუძვლოვანი გარეგანი გამოცდა მოჰყვება 2026 წლის კულმინაციურ შინაგან გამოცდას. ეს კულმინაციური გამოცდა ხდება მაშინ, როდესაც ზეცის სარკმლები იხსნება; ხოლო სამი ადგილი, სადაც ეს გახსნილი სარკმლები ეკლესია-მძლეველის კონტექსტშია მითითებული, არის მალაქია მესამე, მილერის სიზმარი და გამოცხადება მეცხრამეტე. მალაქია არის ალფა, მილერის სიზმარი — შუა, ხოლო გამოცხადება — ომეგა. ეს გამოცდა ილუსტრირებულია ქრისტეთი, როგორც მტვრის ჯაგრისიანი კაცით, რომელიც სამკაულებს სკივრში ყრის. ეს სამკაულები არის როგორც თავ-თავიანთ წესრიგში სრულყოფილად დალაგებული ჭეშმარიტებები, ისე ნატამალი. საუნჯე არის ადგილი, სადაც საზრდო გროვდება და ნაწილდება. როგორც მანანის გამოცდაში, კაპერნაუმის გამოცდაში და ზეციური პურის გამოცდაში — „საზრდო“ არის საგანი.

„საზრდო“ ქალწულთა იგავში ზეთია, და იგი წარმოადგენს ხასიათს, სულიწმიდას და წინასწარმეტყველურ უწყებას, რომელსაც სულიწმიდა შეჰყავს მათ გულებსა და გონებაში, ვინც ქრისტეს ხასიათს ავითარებს. „საზრდო“ იოელის „ახალი ღვინო“, რომელიც ეფრემის მთვრალეებს მოეკვითათ. მეორე ანგელოზის შიდა თავკიდურის ტაძრის გამოცდის გასავლელად, თქვენ უნდა გქონდეთ გავლილი გარე პირველი ალფა-საფუძვლოვანი გამოცდა. თუ საფუძველი არ მიგიღიათ, ვერ იქნებით იმ ტაძრის ნაწილი, რომელიც საფუძველზეა აღმართული; ხოლო თუ იმათ რიცხვში არ ხართ, ვინც ეს საფუძვლოვანი გამოცდა გაიარა, მაშინ თქვენს სულიერ ყალბ სახლს ქვიშაზე ააშენებთ. იოანე ამ ყალბ სულიერ სახლს უწოდებს „სატანის სინაგოგას“, ხოლო იერემია — „მქირდავთა საკრებულოს“.

მოიტანეთ ყოველი მეათედი და შესაწირავი საგანძურში — ეს არის შინაგანი გამოცდა, სადაც ბეჭედი აღიბეჭდება. მტვრის ჯაგრისიანი კაცი ღმერთის ნარჩომ ხალხს

გაფართოებულ კუბოში ჩააგდო, და ამით იგი ასახავდა მთელი მეთედის საგანძურში მოტანის საქმეს. ლევანნი არიან ის შესაწირავი, რომელიც მაღლა აიწევა, როდესაც იგი ზეცის სარკმლებიდან კურთხევას გადმოღვრის. მტვრის ჯაგრისიანი კაცის სამკაულნი მისი ნარჩომი ხალხია, და ესაიას მეექვსე თავში ეს ნარჩომი ხალხი მეთაუდად არის განსაზღვრული.

მაშინ ვთქვი მე: უფალო, როდემდე? და მან მიპასუხა: ვიდრე ქალაქები გაუკაცრიელდებიან და მკვიდრი აღარ ეყოლებათ, სახლები — ადამიანისა გარეშე დარჩებიან, და ქვეყანა სრულიად გაპარტახდება; და უფალი ადამიანებს შორს გაასახლებს, და დიდი მიტოვება იქნება ქვეყნის შუაგულში. მაგრამ მაინც დარჩება მასში მეთაუდი; და იგი კვლავ მოიქცევა და შეიჭმევა; როგორც ტერებიტოს და როგორც მუხას, რომელთაც თავიანთი არსი შერჩებათ, როცა ფოთლებს დასცვენენ, ასე იქნება მისი არსი წმიდა თესლი. ესაია 6:11–13.

უფალი „რამდენ ხანის“ საკითხს მრავალი მოწმის საფუძველზე საკვირაო კანონისკენ მიმანიშნებლად აჩვენებს, ხოლო ესაიას მეექვსე თავის მესამე მუხლში ანგელოზები აცხადებენ: „წმიდა, წმიდა, წმიდაა უფალი ლაშქართა; მთელი ქვეყანა სავსეა მისი დიდებით.“ და უაითი ამას აკავშირებს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერ ანგელოზთან.

„როცა ისინი [ანგელოზები] მომავალს ჰვრეტენ, იმ ჟამს, როდესაც მთელი დედამიწა მისი დიდებით აივსება, ერთიდან მეორეზე მელოდიური გალობით აირეკლება დიდების გამარჯვებული საგალობელი: „წმიდა, წმიდა, წმიდა არს უფალი ლაშქართა.“ ისინი სრულად კმაყოფილნი არიან ღმერთის განდიდებით; და მის წინაშე, მისი კეთილმოწყალე მოწონების ღიმილის ქვეშ, მეტს აღარაფერს ნატრობენ. მისი ხატის ტარებაში, მისი მსახურების აღსრულებასა და მის თაყვანისცემაში მათი უმაღლესი მისწრაფება სრულად აღწევს თავის სისავსეს.“
Review and Herald, December 22, 1896.

ესაიას მეექვსე თავი მოიხსენიებს 9/11-ს, როდესაც დედამიწა განათდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ორი ხმისგან პირველის დიდებით. როდესაც ესაიამ იკითხა: „როდემდე?“, თავის ისტორია განისაზღვრება, როგორც პერიოდი 9/11-დან კვირა კანონის დამყარებამდე, როდესაც მეორე ხმა მოდის. ესაია გვაუწყებს, რომ კვირა კანონის დროს იარსებებს ნატამალი — რომელიც მეთაუდია. ნატამალს მათში აქვს არსი — ზეთი თავიანთ ჭურჭლებში.

მაგრამ მასში კიდევ დარჩება მეთაუდი [მეთაუდი ნაწილი], და იგი კვლავ მოიქცევა და შთაინთქმება: როგორც ტერებიტო და როგორც მუხა, რომელთა არსი მათშია, როცა ფოთლებს ცვივიან; ასე იქნება წმიდა თესლი მისი არსი. ესაია 6:13.

„მეთაუდნი“ არიან ისინი, ვინც „დაბრუნდნენ“ მალაქიასა და აგრეთვე იერემიას დაბრუნების მოწოდების პასუხად. ისინი არიან კაცობრიობის ხეები, შეერთებულნი ღვთაებრიობასთან (წმიდა თესლი). ისინი შეჭმულნი იქნებიან, რადგან ისინი მხოლოდ მაცნენი კი არ არიან, არამედ ორმოცდაათობის რხევის პურების დროშაც არიან; ისინი არიან ის უწყება, რომელსაც წარმართები შეჰამენ.

ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ, და ჩემს წინაშე იდგები; და თუ ძვირფასს გამოყოფ უღირსისაგან, ჩემი ბაგეებივით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, შენ კი მათკენ ნუ მოიქცევი. იერემია 15:19.

იერემია წარმოადგენს მათ, ვინც შეჰყამა ანგელოზის ხელში არსებული უწყება, რომელიც იყო ალფა და საფუძვლოვანი გამოცდა, წარმოდგენილი 1840 წლის 11 აგვისტოთი, 1888 წლითა და 9/11-ით, რადგან იგი ამბობს, რომ იპოვა სიტყვები და შეჰყამა ისინი.

შენი სიტყვები ვპოვე და შევჰყამე ისინი; და შენი სიტყვა იყო ჩემთვის ჩემი გულის სიხარული და გახარება, რადგან მე შენი სახელით ვიწოდები, უფალო, ლაშქართა ღმერთო. იერემია 15:16.

იერემიას ღვთის სახელით ეწოდა, როდესაც მან ანგელოზის ხელში არსებული პატარა წიგნი შეჰყამა, და იმ უწყებამ სიხარული და გახარება წარმოშვა, სირცხვილის საპირისპიროდ. როდესაც ღვთის სახელი მიეცა იერემიას, იგი წარმოადგენს იმ ას რომოცდაოთხ ათასს, რომლებიც ფილადელფიელნი არიან.

ვინც გაიმარჯვებს, მას ვაქცევ სვეტად ჩემი ღვთის ტაძარში, და იგი აღარასოდეს გავა გარეთ; და დავწერ მასზე ჩემი ღვთის სახელს, და ჩემი ღვთის ქალაქის სახელს, ახალი იერუსალიმისას, რომელიც ზეციდან ჩამოდის ჩემი ღვთისაგან; და დავწერ მასზე ჩემს ახალ სახელს. გამოცხადება 3:12.

იერემიამ შეჰყამა 9/11-ის უწყება და გადაიტანა 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუება.

მე არ ვმჯდარვარ დამცინავთა კრებულში და არ მიხაროდა; მარტო ვიჯექი შენი ხელის გამო, რადგან აღვსილი მქონდა შენი რისხვით. რატომ არის ჩემი ტკივილი მარადიული და ჩემი ჭრილობა უკურნებელი, რომელიც უარს ამბობს განკურნებაზე? იქნები კი შენ ჩემთვის სრულიად როგორც მატყუარა და როგორც წყლები, რომლებიც შრება? იერემია 15:17, 18.

იერემიას „მაცინებელთა საკრებულო“ არის ფილადელფიისა და სმირნის „სატანის სინაგოგა“, რომლებიც ამბობენ, რომ იუდეველნი არიან, მაგრამ არ არიან. იერემიას არ უხაროდა, რადგან მის მიერ ქადაგებული უწყება ცრუ უწყება იყო, რომელიც შობდა მხოლოდ სირცხვილს და არა სიხარულს. იერემიას „მარადიული ჭრილობა, რომელიც არ ინებებდა განკურნებას“, იყო ის სამი დღე და ნახევარი, რომლის განმავლობაშიც მაცინებელთა საკრებულო ხარობდა, მაშინ როცა იერემია, მოსე და ელია მკვდრები ეწვინენ იმ ქუჩაზე, რომელიც მკვდარი, გამხმარი ძვლების ხეობაზე გადიოდა. ეჭვისა და გაურკვევლობის იმ პერიოდის შუაგულში უფალმა იერემიას დაბრუნება სთხოვა.

ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ, და ჩემს წინაშე დადგები; და თუ ძვირფასს გამოჰყოფ უღირსისაგან, ჩემი ბაგეებივით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, ხოლო შენ ნუ მოიქცევი მათკენ. და ვაქცევ ამ ხალხს გამაგრებულ სპილენძის ზღუდედ; და შეგებრდოლებიან, მაგრამ ვერ გმლევენ, რადგან მე შენთანა ვარ, რათა გიხსნა და გადაგარჩინო, ამბობს უფალი. და გიხსნი ბოროტთა ხელიდან და გამოგისყიდი მძლავრთა ხელიდან. იერემია 15:19–21.

თუ იერემია დაბრუნდება, ღმერთი მას აქცევს მხედრობად, რომელიც წარმოდგენილია სპილენძის კედლად, რომლის წინააღმდეგაც იბრძოლებენ როგორც „ბოროტნი“, ისე „საშიშნიც“, მაგრამ ვერ სძლევენ. ეს არის თეთრი ცხენების მხედრობა, თეთრი სელის სამოსში შემოსილ მხედრებთან ერთად. ეს მხედრობა, ანუ სპილენძის კედელი, აღდგება მაშინ, როცა იერემია დაბრუნდება; თუ და როცა იგი ძვირფასს უღირსისაგან განაცალკევებს. ეზეკიელის ოცდამეჩვიდმეტე თავში ის მხედრობა, რომლის შესახებაც დას უაიტი ამბობს, რომ იგი არის ღვთის ნაშთი ხალხი, ფეხზე დგება მაშინ, როცა ისინი დაბრუნებულნი არიან. ნაშთი ბრუნდება, შემდეგ კი დგება ძლიერ მხედრობად, როცა ისინი ძვირფასს და უღირსს განაცალკევებენ და შემდეგ ღვთის ბაგედ იქცევიან. მათ მართებულად უნდა განკვეთონ ჭეშმარიტების სიტყვა, გამოაცალკეონ ბზე ხორბლისაგან, რადგან ისინი იყენებენ იმავე წესებს, რომლებიც მიღებული იყო მათი მამის მიერ, რომელიც იყო მეწისქვილე და განსაკუთრებულად დახელოვებული იყო საუკეთესო პურის მოსამზადებლად. თუ ისინი ძვირფასს უღირსისაგან განაცალკევებენ — ჭეშმარიტებას შეცდომისაგან — ისინი იქნებიან ღვთის გუშაგი, როცა ღმერთი განაცალკევებს ბოროტსა და ბრძენს.

იერემიამ 2023 წელს დაბრუნების მოწოდებას უპასუხა; შემდეგ კი 2024 წელს იმედგაცრუებულ იქნა, როდესაც დიდმა ჯგუფმა თავი გამოაცალკევა რომის მიერ ხილვის დამყარების საფუძვლოვან გამოცდაზე. იერემიამ მართებულად გამოყო ძვირფასი უღირსისგან, ჭეშმარიტება შეცდომისგან, და განაგრძო სვლა ზეცის სარკმელთა გახსნისას მიმდინარე ომეგა-შინაგან გამოცდამდე. როდესაც ზეცანი იხსნება, გამარჯვებული ეკლესია გამზადებულია. მან გაიარა საფუძვლოვანი გარეგანი ალფა-გამოცდა, შემდეგ კი გაიარა ზეცის სარკმელთა ომეგა-შინაგანი გამოცდა. იგი ან გაივლის და გახდება ღვთის ლაშქრის ნაწილი, ან ქარი სარკმლებიდან გამობერავს. იგი გადაგდებულ იქნება დიდ ველზე, როგორც შეზნა ესაიას ოცდამეორეში, ან ჩაგდებულ იქნება კუბოში. იგი ან ჩაგდებულ იქნება კუბოში, ან განიდევნება ტაძრიდან, როგორც ნეემიამ განდევნა ტობია, ან როგორც ქრისტემ განდევნა მეკერმეები. როდესაც მტერის ჯაგრისის კაცი ძვირფასს ქვებს კუბოში ყრის, კუბო ან ღვთის სიტყვაა ჭეშმარიტების ახალ ჩარჩოში, ან კუბო ღვთის ტაძარია, და ორივე ქრისტეს სიმბოლოა; ხოლო ქრისტე არ უნდა გაიყოს.

განა ქრისტე განყოფილია? ნუთუ პავლე ჯვარცმულ იქნა თქვენთვის? ან პავლეს სახელით მოინათლეთ? 1 კორინთელთა 1:13.

ქრისტე პავლესგან განყოფილი არ არის. ღვთაება არ იყო პავლეს ადამიანობისგან განცალკევებული. როცა ადამიანმა პავლემ ღვთაების სახელით მოინათლა, არ ყოფილა განყოფა, რადგან ადამიანური მაცნე შეერთებულია ღვთაებრივ უწყებასთან. პავლე ისე მტკიცედ იყო შეერთებული ღვთაებასთან, როგორც ეფრემი იყო შეერთებული თავის კერპებთან.

მილერის სიზმარში ისინი, ვინც ტაძარში (კუბოში) არიან ჩაყრილნი, არიან მალაქიას მესამე თავის მეათედნი, რომლებიც უნდა იქნენ მოტანილნი საგანძურში, სადაც საზრდო ინახება და ნაწილდება. ეს საგანძური არის ას ორმოცდაოთხი ათასის ტაძარი, ანუ, როგორც პეტრემ თქვა, „სულიერი სახლი, წმიდა სამღვდელთა.“ კუბო არის

სულიერი სახლი, ხოლო ძვირფასი ქვეები არიან სამღვდელოება. ამის გამო მილერის სიზმარი ჩაწერილია „81“-ე გვერდზე, როგორც ღვთაებრივი მღვდელმთავრისა და ოთხმოცი ადამიანური მღვდლის შეერთებული სიმბოლო.

მილერის სიზმარში მტვრის ჯაგრისიანი კაცი ასახავს ძვირფასეულობის მოტანას (რომელიც არის ესაიას მეთაურობები და მალაქიას შესაწირავები), როდესაც იგი ძვირფასეულობას აგდებს ტაძარში, რომელიც არის საუნჯე, რომელიც არის კუბო. მეორე ანგელოზთან დაკავშირებით ხშირად ორი საკითხი მონაწილეობს, და ომეგას გამოცდა არის მეორე ანგელოზი ალფას გამოცდასთან და მესამე ლავმუსის გამოცდასთან მიმართებით. მოწოდება არის დაბრუნებისაკენ, და დაბრუნება ნაჩვენებია ყველა მეთაურობისა და შესაწირავის საუნჯეში მოტანით, რათა იყოს საკვები მის სახლში. აქ ორი საკითხია: რა არის „საკვები?“ და რა არის „საუნჯე?“

თუ ძვირფასი ქვეები არიან მაცნეები, ან თუ ძვირფასი ქვეები არიან უწყება, სწორედ ამაზეა დამოკიდებული, როგორ გაეცემა პასუხი იმ ორ კითხვას. თუ ესენი მაცნეები არიან, მაშინ ისინი არიან მეთაურობები, რომელიც შეადგენს ტაძარს, რომელიც მუდამ აღიმართება მეორე საფეხურზე. თუ ეს არის უწყება, მაშინ ეს არის შუალედის ღაღადის უწყება, რომელიც სრულყოფილებამდე მიჰყავთ, როგორც ტაძრის თავქვა, და როგორც მეორე ანგელოზის უწყების განმტკიცება.

და თქვა: ამის გამო მიატოვებს კაცი მამასა და დედას და შეერთდება თავის ცოლს; და ეს ორი იქნებიან ერთ ხორც. ამიტომ ისინი უკვე აღარ არიან ორი, არამედ ერთი ხორცი. ამრიგად, რაც ღმერთმა შეაუღლა, კაცი ნუ დააშორებს. მათე 19:5, 6.

ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„მე კვლავ მიმაბრუნეს ქრისტეს პირველი მოსვლის გამოცხადებისკენ. იოანე გაიგზავნა ელიას სულითა და ძალით, რათა იესოს გზა მოემზადებინა. მათ, ვინც იოანეს მოწმობა უარყვეს, იესოს სწავლებამ სარგებლობა ვერ მოუტანა. მათი წინააღმდეგობა იმ უწყების მიმართ, რომელიც მის მოსვლას წინასწარ აუწყებდა, იქ დააყენა ისინი, სადაც მათ აღარ შეეძლოთ ადვილად მიეღოთ უძლიერესი მტკიცებულება იმისა, რომ იგი მესია იყო. სატანამ ისინი, რომლებმაც იოანეს უწყება უარყვეს, კიდევ უფრო შორს წაიყვანა — ქრისტეს უარყოფამდე და ჯვარცმამდე. ამით მათ თავიანთი თავი იმ მდგომარეობაში დააყენეს, სადაც ვერ შეძლებდნენ ორმოცდამეთაურობის კურთხევის მიღებას, რომელიც ასწავლიდა მათ გზას ზეციური საწმიდრისაკენ. ტაძრის კრეტსაბმლის განხეთქვამ აჩვენა, რომ იუდეველთა მსხვერპლნი და წეს-განწესებანი აღარ იქნებოდა მიღებული. დიდი მსხვერპლი უკვე შეწირული იყო და მიღებულიც, და სულიწმიდამ, რომელიც ორმოცდამეთაურობის დღეს გარდამოვიდა, მოწაფეთა გონება მიწიერი საწმიდრიდან ზეციურისკენ გადაიტანა, სადაც იესო საკუთარი სისხლით შევიდა, რათა თავის მოწაფეებზე თავისი გამოსყიდვის სიკეთენი გადმოეღვრინა. მაგრამ იუდეველები სრულ სიბნელებაში დარჩნენ. მათ დაკარგეს მთელი ის ნათელი, რომელიც შეიძლებოდა ხსნის გეგმის შესახებ ჰქონოდათ, და კვლავინდებურად თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებსა და შესაწირავებს ენდობოდნენ. ზეციურმა საწმიდარმა მიწიერის ადგილი დაიკავა, თუმცა მათ ეს ცვლილება არ იცოდნენ. ამიტომაც მათ

ვერ მიიღეს სარგებელი წმიდაში ქრისტეს შუამდგომლობიდან.“

„ბევრი საშინელებით შეჰყურებს იუდეველთა გზას ქრისტეს უარყოფასა და ჯვარცმაში; და როცა კითხულობენ მისი სამარცხვინო შეურაცხყოფის ისტორიას, ჰგონიათ, რომ უყვართ იგი და არ უარყოფდნენ მას, როგორც პეტრემ უარყო, და არც ჯვარს აცვამდნენ, როგორც იუდეველებმა აცვეს. მაგრამ ღმერთმა, რომელიც ყველას გულებს კითხულობს, გამოსაცდელად გამოიტანა ის სიყვარული იესოსადმი, რომლის გრძნობასაც ისინი აღიარებდნენ. მთელმა ზეცამ უდიდესი ინტერესით ადევნა თვალი პირველი ანგელოზის უწყების მიღებას. მაგრამ ბევრმა, ვინც აცხადებდა, რომ უყვარდა იესო და ცრემლებს ღვრიდა, როცა ჯვრის ამბავს კითხულობდა, დასცინა მისი მოსვლის სასიხარულო ცნობას. იმის ნაცვლად, რომ უწყება სიხარულით მიეღოთ, განაცხადეს, რომ იგი ცდუნებაა. მათ შეიმუშეს ისინი, ვისაც მისი გამოცხადება უყვარდა, და ეკლესიებიდან განდევნეს ისინი. მათ, ვინც უარყვეს პირველი უწყება, ვერავითარი სარგებელი ვერ მიიღეს მეორითაც; და არც შუალამის დაღადისგან მიუღიათ სარგებელი, რომელიც მათ უნდა მოემზადებინა, რათა რწმენით შესულიყვნენ იესოსთან ერთად ზეციური საწმიდრის უწმიდეს ადგილზე. და ორი უწინარე უწყების უარყოფით მათ ისე დააბნელეს თავიანთი გონება, რომ ვეღარ ხედავენ ვერავითარ ნათელს მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც უჩვენებს გზას უწმიდესი ადგილისკენ. მე ვიხილე, რომ როგორც იუდეველებმა ჯვარს აცვეს იესო, ისე ნომინალურმა ეკლესიებმა ჯვარს აცვეს ეს უწყებებიც, და ამიტომ მათ არავითარი ცოდნა არა აქვთ უწმიდესისკენ მიმავალი გზის შესახებ და ვერ მიიღებენ სარგებელს იქ იესოს შუამდგომლობიდან. იუდეველთა მსგავსად, რომლებიც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლს სწირავდნენ, ისინიც თავიანთ უსარგებლო ლოცვებს აღავლენენ იმ განყოფილებისკენ, რომელიც იესომ დატოვა; ხოლო სატანა, მოტყუებით მოხარული, იღებს რელიგიურ სახეს და ამ მოჩვენებით ქრისტიანთა გონებას თავისკენ წარმართავს, მოქმედებს რა თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, რათა თავის მახეში განამტკიცოს ისინი.“ ადრეული წერილები, 259–261.